

Въ Пловдивската котловина гдето плейстоценскитѣ образувания сж повечето прикрити отъ съвременни наноси слабо сж изучени до сега.

Следитѣ на плейстоценскитѣ образувания не сж рѣдки тоже въ Родопитѣ, гдето тѣ се забелязватъ навсѣкжде въ долищата и долинитѣ на рѣкитѣ, както и въ малкитѣ котловини, които тѣ затварятъ. Тѣ сж доста дебели наноси отъ едъръ и дребенъ чакълъ, съставенъ отъ гранитни, гнайсни и младоеруптивни, а на мѣста и варовити кжсове, локално втвърдени въ конгломерати. Тѣхнитѣ материали сж въ тѣсна зависимостъ отъ скалитѣ, които влизатъ въ състава на стръмнинитѣ около котловинитѣ или долинитѣ на рѣкитѣ. Въ Източнитѣ Родопи още по-лесно се забелязва терасния — чакълъ около нѣкои по-голѣми рѣки като Арда, Голѣма рѣка и др., както и въ по-високитѣ отдѣли на хълмоветѣ. Едриятъ чакълъ се намира повечето въ горнитѣ рѣчни течения, а въ по-долнитѣ той одребнява и се наслоява въ видъ на дребенъ чакълъ и пѣськъ. Чакълътъ въ най-източнитѣ Родопи състои отъ заоблени кжсове, отъ кристалolistести скали, отъ кварцъ, отъ пѣсьчници и варовици; неговото наслоение е въ тѣсна зависимостъ отъ якостта на механическата сила, която го е влѣкла и наслагала.

Не по-малко сж разпространени кватернернитѣ образувания и въ Юго западна България; тѣ сж отбелязани тамъ съ едритѣ си блокове и чакълеститѣ си жглести образувания по източнитѣ поли на кристалинолистестия теренъ на западъ и северо-западъ отъ Кюстендилъ въ Кюстендилска и Босилеградска околии.

Льосъ (Белюга).

Льосътъ, който покрива голѣма часть отъ Северна България край Дунава, е сиво-пепелива, ужълта или кафяво-шоколатна хомогенна глина, доста богата на калциевъ карбонатъ и изпълнена съ ситни кремъчни зрънца, на които голѣмината никога не надминява 0,5 м.м. Тази особена и твърде плодна прѣстъ, въ която не се забелязва никаква пластичностъ, изпълнена е съ пори и тънки разгранени цевизи, които я правятъ хигроскопична и твърде проницаема. Дъждовнитѣ води и въобще атмосферната влага бързо проникватъ въ льоса,